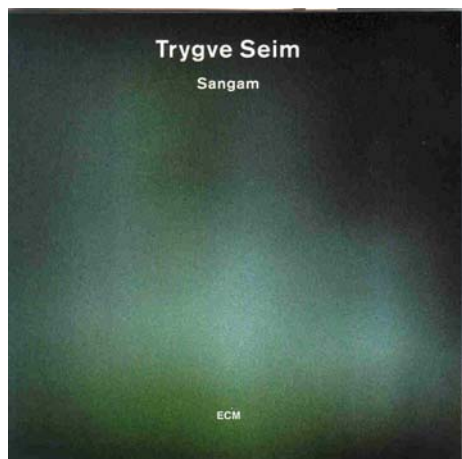

Trygve Seim – Sangam

ECM 1797

De zoveelste uitgave van het ECM van Manfred Eicher. Nooit van gehoord, van deze Trygve Seim, een Noorse saxofonist die op dit album eigen composities speelt met een band bestaande uit (sopraan- en bas-)saxofoon, (bas)clarinet, tuba, trombone, Franse hoorn, trompet, accordeon, cello en incidenteel een strijkersgroep en nog minder incidenteel drums.

Het titelnummer is een fraai voorbeeld van los saxofoonspel, lichtvoetig en speels. Het tweede nummer – Dansante – wordt al bedachtzamer: doet door de accordeon af en toe Argentijns aan terwijl hier en daar de sopraansax lieflijk door de rythm sectie heen klinkt. Muziek voor het laatste deel van een zonnige middag, voortkabbelend om niet meer te eindigen. Beginning an ending is een donkergetinte langzame compositie met een heerlijke trage melodie en een prachtige trompet.

En dan volgt Himmelrand i Tidevand, een compositie uit vier delen bestaand, gecomponeerd in opdracht van de Norwegian Society for Sea Rescue. Traag, berustend, een psalm bijna, met een hoofdrol voor de strijkers maar telkens weer de saxofoons van Trygve Seim. Wat een prachtige muziek, die je zelfs na meerdere keren beluisteren nog niet helemaal hebt kunnen bevatten.

Verstild en tijdloos, ingehouden emoties maar van een schitterende klankrijkdom. Muziek voor de liefhebber, je moet er voor gaan zitten, er de tijd voor nemen maar wie dat geduld op kan brengen wordt geweldig beloond!

Enno Nuy

Juli 2005

